

Pi del bosquet de Torreblanca

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Ctra. Reial, 159.
Emplaçament Parc Torreblanca

Coordenades:

Latitud: 41.378661341557
Longitud: 2.055331275235
UTM Est (X): 421008
UTM Nord (Y): 4581224

Classificació

Número de fitxa 08221 - 280
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1916 (any estimat de naixement)

Estat de conservació Bo

Notes de conservació: El Parc Torreblanca és propietat de tres municipis: Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí i Sant Just Desvern. L'Àrea Metropolitana de Barcelona, d'acord amb els ajuntaments metropolitans, és responsable de la gestió integral: vegetació, mobiliari, instal·lacions, paviments i elements construïts; així com de la promoció, per mitjà de la dinamització d'activitats i propostes educatives.

Protecció Legal

Tipus de protecció: Arbre o arbreda d'interès

Tipus de protecció: BCIL

Observacions protecció: BPU-21

BCIL número de registre 10215-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.

Figura al catàleg proposta de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern, proposat com Espècie singular, ordenança aprovada en Ple de l'Ajuntament el 25 de

setembre de 2014.

Data aprovació:	dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari	Inventari del catàleg de l'Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern.
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Just Desvern, Plaça de Jacint Verdaguer, 2, 08960

Fitxes associades:

[Jardins Torreblanca](#)

[Porteria i magatzems agrícoles de la Torreblanca](#)

[Caseta d'accés als dipòsits de la mina Torreblanca](#)

[Esfinxs del parc Torreblanca](#)

[Antics pilars de la porta d'entrada a la finca Torreblanca](#)

[Escalinata del palau de Torreblanca](#)

[Palmera del parc de Torreblanca](#)

[Xiprer de l'escalinata del palau de Torreblanca](#)

Autoria de la fitxa David Torres Rodríguez - Kuanum

Data de registre de la fitxa: dc., 15/01/2025 - 14:18

Descripció

Pi pinyer (*Pinus pinea*) de 19 m d'alçada. L'exemplar es troba al denominat bosquet del parc de Torreblanca, un espai que va formar part del jardí romàntic construït a finals del segle XIX pel marquès de Monistrol, a on predominen diverses espècies de vegetació mediterrània.

De la família de les pinàcies, es caracteritza per la capçada en forma de para-sol, una escorça gruixuda de color marró vermellós, que amb el pas dels anys es desprèn en plaques, i un sistema d'arrels molt desenvolupat.

És un arbre perennifoli, de fulles rígides en forma d'agulla de color verd clar, agrupades per parells. Floreix de març a maig i produeix pinyes grans arrodonides, a l'interior de les quals hi ha els pinyons.

Observacions:

Espècie mediterrània originària d'Àsia Menor, que presenta una distribució per la riba mediterrània del sud d'Europa i l'oest d'Àsia. Creix bé en terres seques i calcàries, preferentment en climes càlids i assolellats. El pi pinyoner té un paper ecològic important, ja que ajuda a prevenir l'erosió del sòl i proporciona ombra en zones àrides. La seva existència també beneficia la fauna, perquè molts animals es nodreixen dels pinyons i busquen refugi a l'ombra d'aquest arbre.

Utilitzat en medicina popular com a balsàmic, també s'ha usat tradicionalment l'escorça per adobar pells, gràcies a la seva riquesa en tanins. La fusta, a causa del creixement ràpid de l'espècie que pot arribar als 30 metres, és molt emprada en la construcció i en fusteria. També se n'extreu resina i trementina.

Els pinyons són comestibles i molt apreciats en cuina i rebosteria, estant presents a gran quantitat de receptes tradicionals dolces i salades.

Història

Al segle XVIII, la finca de Torreblanca era una de les més pròsperes de la zona, i la seva propietat corresponia a la família Dusai que l'havia adquirit en època medieval. L'any 1796, aquesta família va rebre el títol de marquesos de Monistrol d'Anoia.

La gran transformació de la finca va arribar a finals del segle XIX, quan Josep M. Escrivà de Romaní i de Dusai, marquès de Monistrol, va decidir construir-hi un palau d'estil neogòtic català, envoltat de jardins romàntics. A aquest període, ja entrat el segle XX, correspon el pi del bosquet situat a la zona naturalitzada del jardí romàntic, compartint espai amb altres espècies de vegetació mediterrània.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT JUST DESVERN (2014). *Ordenança de protecció de l'arbrat i dels espais verds de Sant Just Desvern*.

ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA (2017). *Itinerari botànic Parc de Torreblanca*. Barcelona.

CABALLERO ARROYO, Cecilia; GUAL DEVESA, Ramon; RUEDA AGUILERA, Ferran (1997). *Arbres de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efados / Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Història del Parc de Torreblanca. Consell Comarcal del Baix Llobregat](#)

[Itinerari botànic del Parc de Torreblanca](#)

[Herbari Virtual del Mediterrani Occidental](#)

[Flora Catalana](#)

